

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mf.31.303/2021/9.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Dr. Farkas Zoltán Sándor Ügyvédi Iroda (Cím3, ügyintéző: dr. Farkas Zoltán Sándor ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (Cím2) felperesnek – a dr. Marencsák Zsolt kamarai jogácsos által képviselt **Alperes1.** (Cím1) alperes ellen munkaviszony megszüntetése tárgyában indult perében a Fővárosi Törvényszék 20.M.71.171/2020/14. számú ítélete ellen a felperes 16. sorszámu fellebbezése folytán meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a felperes által viselendő elsőfokú eljárási illeték összegét 153.443 (százötvenháromezer-négyszáznegyvenhárom) forintra leszállítja, egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 63.900 (hatvanháromezer-kilencszáz) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 204.590 (kétszáznégyezer-ötszázkilencven) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítélete és az alapjául szolgáló tényállás

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2021. szeptember 13-án kelt 20.M.71.171/2020/14. számú ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest 606.000 forint perköltség megfizetésére az alperes, míg 727.200 forint eljárási illeték megfizetésére az állam javára.

[2] Az általa megállapított tényállás szerint a felperes 2007. június 25-től állt munkaviszonyban az alperesnél treasury üzletkötő munkakörben, havi 1.010.000 forint

távolléti díjjal. A felperes – egyebek mellett – határidős devizaügyletek (FX forward) kötését végezte, évente hozzávetőlegesen 3.000-5.000 ügyletet kötött, legnagyobb profitot elérve az alperesnél. A felperes az piac (piac) piacon folytatott kereskedést, ahol az üzletkötés pillanatában elérhető piaci áron történik a kereskedés. A különböző szolgáltatók (rendszer1, rendszer2) akár óránként publikálják a fixinget, azaz a nemzeti bankok és a különféle adatszolgáltatók által közzétett hivatalos árat.

[3] Az alperes Osztály1a határozza meg a treasury üzletkötők számára az aktuális piaci árak alapján azt, hogy milyen áron köthetnek üzletet. Ezen osztály, valamint az Opciók Osztály1 munkatársai és a treasury üzletkötők egy helyiségben végeznek munkát, utóbbiaknak a rendszer1 és a rendszer2 rendszerekhez van hozzáférése. Az üzletkötők, így a felperes 200.000 euró és ezen értékhatár alatti egyéb devizaügyletek esetén jogosult volt árfolyamot jegyezni, míg ezen értékhatár felett, illetve 2016. májusától az angol fonttal érintett ügyletek esetében minden esetben a Osztály1től kellett árfolyamot kérni, amely osztály nincs közvetlen kapcsolatban az ügyféllel.

[4] Az árfolyam kérése során a sale-ses munkavállaló a telefon kagylóját letakarja, vagy bekapcsolja a némítás gombot, így az ügyfél nem hallhatja a kereskedő által adott ára. A telefonbeszélgetések rögzítésre kerülnek, azok visszahallgatását tanú4 végzi. Az alperesi szabályozás értelmében az ügylet kötését követően legkésőbb 30 percen belül azt rögzíteni kell a rendszerben. Az alperes a modul-lal (a továbbiakban: modul) szűri ki a hibás rögzítéseket és azonosítja be a hívás értékelt termékvariánsokat, e rendszer igazolja az adóhatóság számára, hogy a csoporton belüli ügyletek nem tartalmaznak eredménytranszfert. A rendszer az ügylet kötésekor hatályos piaci árat alapul véve egy toleranciaszintet alkalmaz és 100.000 forintnyi veszteségig nem jelez. Ha az ügyleti árfolyam ezen kívülre esik, akkor a főosztály egyedileg is megvizsgálja az ügylet paramétereit.

[5] Az alperes 2011. május 16-án, 2012. január 13-án és 2017. január 16-án a személyes ügyletekre vonatkozó figyelemfelhívást közölte a munkavállalókkal, amely értelmében a munkavállalók kötelezettséget vállaltak arra, hogy a más (nem Alperes1.) befektetési szolgáltató igénybevételevel kötött – a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Bszt.) szerinti tilalom alá nem eső – ügyletekre vonatkozó adatokat a megállapodás megkötését követően haladéktalan bejelentik az alperesnek.

[6] A felperes nem jelentette be az alperes számára a Zrt.-nél hosszú évek óta vezetett értékpapírszámláját, amelyen részvényügyleteket bonyolított.

[7] tanú5 alperesi munkavállaló 2016. november 3-án – miután észlelte, hogy a felperes árkérés nélkül vállalt nyitott pozíciót angol fontra, „GBP cumi” tárgyú e-mailt írt a sales-es kollégáknak, így felperesnek is. Ennek értelmében: „Amikor a GBP tradingről le

lettünk tiltva, kértem, hogy MINDEN font ügyletre kérjék árat. Úgy látom, hogy ez üres fülekre talált. Még egyszer megteszem... Ha még egyszer előfordul, akkor nyilván majd egy szinttel feljebb emelem a kérdést... Mert egyszer kértem, és úgy látom toronymagásról...". Ezen információ birtokában tanú4 kiválasztott pár, 2016. november 2-i felperes által kötött ügyletet, átadta tanú5nak, aki megállapította, hogy a spot árfolyam nem volt helyes. A gyanús ügyletekről értesítették tanú6 treasury főosztályvezetőt és tanú7-et, és azt az utasítást kapták, hogy nézzék át a felperes összes GBP/HUF ügyletét. A vizsgálat keretében tanú4 és tanú5 1000 feletti nagyságrendű hívást és ügyletet ellenőriztek le 2-3 hét alatt. A vizsgálatba bevonásra került tanú3 bankbiztonsági szakértő, aki a felperes 60-70.000 elektronikus levelét vizsgálta át.

[8] 2016. november 11-én munkáltatói jogkör gyakorló munkáltatói jogkört gyakorló és tanú3 tájékoztatta a felperest arról, hogy a treasury vezetés látókörébe kerültek olyan ügyletek, amelyeknél az üzletkötő által használt árák az adott pillanatban elérhető piaci árhoz viszonyítottan olyan eltérést mutatnak, amely további vizsgálatot igényel, ezért a jogkör gyakorlója 5 napra, majd további hosszabbításokkal 2016. november 30-ig felmentette a felperest a munkavégzés alól. A felperes az intézkedésre észrevételt, megjegyzést nem tett. 2016. november 23-án személyesen hallgatta meg az alperes a felperest, ennek során a felperes elismerte a Zrt.-nél vezetett számlájának meglétét, bemutatásra került a felperes által 2015. augusztus 6-án üzletkötőnek küldött elektronikus üzenet, a évfolyamtárssal folytatott elektronikus levélváltás és lejátszásra került egy 2015. június 24. napján felvett hangfelvétel a Zrt képviseletében eljáró üzletkötő által, a 600.000 EUR/HUF tárgyában felperes felé adott megbízásról, illetve ugyancsak a két fél között 2015. április 17-én 400.000 GBP/HUF tárgyában adott megbízásról Évfolyamtárs megbízásai alapján megkötött ügyletek listája.

[9] Ezt követően az alperes 2016. december 1-jén kelt azonnali hatályú felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát. Az indokolás szerint: *„Ön munkaköre alapján treasury üzletkötőként – többek között – határidős devizaügyletek fx forward kötését végzi. A határidős devizaügyletek árképzésénél alkalmazott spot árfolyamot 200.000 EUR érték felett a Osztály1 jogosult meghatározni, melyet Ön a Osztály1től köteles kérni. Ön e szabályt több esetben megsértette, amikor nem kért spot árfolyam meghatározást a Osztály1től az ügyfél által történt megkereséskor; hanem a rendelkezésére álló információk alapján adott árat az ügyfeleknek. Erre példa különösen, de nem kizárólag az alábbi esetek. 2016. január 7. napján Kft3-vel kötött 200.000 GBP értékű ügylet, 2016. április 11. napján a Kft3-vel kötött 180.000 GBP értékű ügylet. A példaként megjelölt két esetben ön a határidős devizaügyletek kötése során a határidős devizaügylet spot áránál az ügyfelek számára kedvezőbb árfolyamot alkalmazott, mint ami az ügyletkötés pillanatában a piacon elérhető volt. Ezért a fenti magatartásával Ön veszteséget okozott az Alperes1.-nek.*

A fenti szabály alól 2016. május óta kivételt képeznek az angol font alapú határidős deviza ügyletek, mivel ezeknél az ügyleteknél spot árfolyamot minden esetben, értékhátartól függetlenül, a Osztály1 jogosult meghatározni, amelyet Ön a Osztály1től köteles kérni. Ön e szabályt több esetben megsértette, amikor nem kért spot árfolyam meghatározást a Osztály1től, és az ügyfél által történt megkereséskor; hanem a rendelkezésére álló információk alapján adott piacon kívüli árat az ügyfeleknek, ezáltal úgynevezett nyitott pozíciót vállalt, amit munkaköre alapján nem tehetett volna meg. Erre példa különösen, de nem kizárólag az alábbi esetek, 2016. november 2. napján a Kft-vel kötött 170.000 GBP értékű ügylet, 2016. november 2. napján a Kft-vel kötött 170.000 GBP értékű ügylet. A példaként megjelölt két

esetben Ön a határidős devizaügyletek kötése során a határidős devizaügylet spot áránál az ügyfelek számára kedvezőbb árfolyamot alkalmazott, mint ami az ügyletkötés pillanatában a piacon elérhető volt, ezért a fenti magatartásával Ön veszteséget okozott Alperes1.-nek.

A fentieken túl Önnek A Zrt.-nél értékpapír számlája van, ahol saját nyilatkozata szerint részvényügyleteket bonyolított le, ugyanakkor Ön ezeket az ügyleteket mind a mai napig nem jelentette be az Alperes1.-nek, holott a munkáltató vonatkozó szabályzatának értelmében a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény (Bsz.) 109. § (2) bekezdése alapján a Bsz. rendelkezései szerint tilalom alá nem eső ügyletre vonatkozó megállapodást a megkötését követően haladéktalanul, de legfeljebb 2 napon belül köteles bejelenteni az Alperes1. Igazgatóság felé. Ezen magatartásával Ön munkaviszonyából származó olyan kötelezettségét szegte meg, amely miatt a munkáltatója, az Alperes1. a Bsz. 109. § (3) bekezdés szerinti kötelezettségét nem tudta megfelelően teljesíteni. Fenti mulasztását mind a mai napig nem pótolta.

Fentieken túl az Önnel szemben lefolytatott vizsgálat alapján gyanúra okot adó körülmények az alábbiak voltak. A napon belüli daytrade ügyletek kiugróan magas száma feltűnést keltett néhány ügyfélnél. Ön bizonyos ügyletek esetében nem kért árat a Osztály1-től. A Osztály1 figyelmét felkeltette, hogy a portfóliójukban olyan pozíciók jelentek meg, amit a trading területnek az üzletkötést követően a piacon azonnal le kellett volna fedezni. A gyanúra tekintettel az Ön által kötött GBP/HUF határidős devizaügyletei lehívásra kerültek a rendszer3 rendszerből. Az ügyletek lekérése, illetőleg az ügyletkötés időpontjára vonatkozó árfolyam visszakeresése után egyértelművé vált, hogy az ön által kötött GBP/HUF ügyletei több esetben piacon kívüliek voltak, amely azt jelenti, hogy a határidős devizaügyletek kötése során a határidős devizaügylet spotáránál az ügyfelek számára kedvezőbb árfolyamot alkalmazott, mint ami az ügyletkötés pillanatában a piacon elérhető volt. A fenti magatartásával Ön veszteséget okozott a munkáltatójának. Ezt követően a rendszer3 rendszerből lekérésre került az Ön 2016 októberében kötött összes határidős devizaügylete, devizanemtől és ügyféltől függetlenül, amely alapján megállapítható, hogy a napon belüli üzletkötései nagyon gyakoriak a következő ügyfelekkel: Kft., Kft2., Évfolyamtárs. Arra tekintettel, hogy az Ön által a fenti társaságokkal és magánszeméllyel kötött napon belüli ügyletei gyanúsak bizonyultak, ezért ellenőriztük a rendszer3 rendszerből az Ön által ezen ügyfelekkel kötött összes határidős devizaügyletét. Ezekben az ügyletekben és a fentiekben írt tendencia megfigyelhető, miszerint az ügyletek kötése során nagyrészen piacon kívüli áron történtek az üzletkötések. A tényállás teljes feltárása érdekében ellenőriztük az Ön által korábban kötött GBP/HUF napon belüli ügyleteket, mely alapján szintén gyanúsak bizonyultak a Kft3-vel a Kft4-vel, valamint a Zrt ügyféllel kötött ügyletei. Ezt követően ezen társaságok ügyleteit is ellenőriztük, amely alapján megállapítást nyert, hogy jellemzően Ön kötött ügyleteket ezekkel az ügyfelekkel is. A gyanús ügyek miatt ellenőriztük a kondor plusz rendszerben az Ön által 2014. és 2015. évben Zrt ügyféllel kötött összes GBP/HUF, EUR/HUF és USD/HUF határidős devizaügyletét. Az ügyletek rendszer3 rendszerben történő rögzítésének időpontjában a tényleges telefonhívás időpontjában, valamint a Osztály1 által ezen időpontokban látott spotárfolyam összehasonlítását követően megállapítható, hogy az Ön által használt árfolyam, illetőleg a Osztály1 által, adott időpontra visszakeresett árfolyam az ügyletek jelentős részében negatív eltérést mutatott. Ez a negatív eltérés azt mutatja, hogy az Ön által megkötött határidős devizaügyletek forintban meghatározott veszteséget okoztak a munkáltatónak. Ez a veszteség abból állt elő, hogy Ön a határidős devizaügyletek kötése során a határidős devizaügylet spotáránál az ügyfelek számára kedvezőbb árfolyamot alkalmazott, mint ami az ügyletkötés pillanatában a piacon elérhető volt. A fentieken túl ezen ügyletek gyanús jellegét tovább erősíti, hogy 2014 januárjában a Osztály átalakításra került, amelynek keretében csoportokat (Intézményi csoport, Vállalati csoport, Lakossági csoport,

Agrár csoport) hoztunk létre. Ennek következtében az ügyfélkapcsolati osztály valamennyi ügyfele csoportonként leosztásra került. A Zrt az intézményi csoport ügyfele lett, ez a gyakorlatban annyit jelent, hogy a háromfős intézményi csoportnak kellett volna a Zrt ügyfelet minden treasury termék vonatkozásában kiszolgálni. Ezen munkáltatói intézkedés ellenére ez ügyletek áttekintése során azt tapasztaltuk, hogy ön 2014. 2015. és 2016. évben a következő ügyleteket kötötte a Zrt ügyféllel: EUR/HUF 2013 decemberétől 2014 decemberéig 35 db, 2015. évben 15 db. USD/HUF 2014. évben 29 db, 2015. évben 16 db. GBP/HUF 2014-ben 218 db, 2015. évben 74 db, 2016. évben 8 db. Az érintett ügyfelekkel kapcsolatosan az alábbiak kerültek megállapításra. Kft. tulajdonosa, egyik ügyvezetője üzletkötő, aki korábban a Kft megalakulását megelőzően évekig a Zrt üzletkötőjeként állt a treasury területtel kapcsolatban. üzletkötő Zrttől történő távozását követően az Alperes1. és a Zrt közti ügyletkötés volumene jelentősen lecsökkent. Ön által a Zrtal kötött ügyletekhez tartozó telefonbeszélgetések visszahallgatását követően megállapítottuk, hogy a Zrt ügyfél oldaláról a vizsgált határidős devizaügyleteket jelentős számban üzletkötő kötötte. Kft2. 2015. május 21. óta rendelkezik treasury keretszerződéssel, egyes treasurügyletei vonatkozásában Kft2 nevében ügyletkötésre jogosultként Évfolyamtárs jár el. Évfolyamtárs is köthető a Zrthoz, annak ügyfele volt, vagy volt ügyfele, valamint az Ön évfolyamtársa. Évfolyamtárs magánszemély szintén rendelkezik treasury keretszerződéssel 2016. június 16. napjától. A 2016. november 23. napján megtartott meghallgatásáról készült jegyzőkönyvben elismerte, hogy Évfolyamtárs évfolyamtársa volt az egyetemen, valamint korábban befektetési tanácsokat adott abban az időszakban, amikor Évfolyamtárs még nem volt az Alperes1. ügyfele. Kft3 egyik üzletkötésre jogosult személye üzletkötő, aki szintén a Zrt üzletkötője volt 2016 nyaráig, valamint az Ön évfolyamtársa volt az egyetemen. Kft4 2017. január 17. napja óta rendelkezik treasury keretszerződéssel, a cégvezetője szintén az Ön évfolyamtársa volt az egyetemen. Zrt. 2012. május 24. napjától rendelkezik treasury keretszerződéssel. A fenti ügyletekkel munkáltatójának, az Alperes1.-nek okozott jelentős mértékű kárt (jelen ismereteink alapján a kár mértéke meghaladja a 95 millió forintot), valamint az ügyletek megkötésének gyanús körülményei az ügyfelek egymás közötti, valamint az Önnel fennálló gyanúra okot adó kapcsolatuk a munkáltató belső szabályzatainak, valamint intézkedéseinek figyelmen kívül hagyása olyan jelentős mértékben eredményez bizalomvesztést a munkáltató oldalán, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi. Az Ön fenti magatartása alapján megalapozottan következtethetünk az ügyfelekkel történő munkáltatója kárára folytatott összejátszásra, együttműködésre, amely többek között kimeríti a Munka törvénykönyve 78. § (1) bekezdés a) pontját, és önmagában is megalapozza a munkáltató azonnali hatályú felmondását.”

[10] Az alperes ismeretlen tettes ellen benyújtott feljelentése alapján a Készenléti Rendőrség Nemzeti Nyomozó Iroda Korrupciós és Gazdasági Bűnözés Elleni Főosztálya előtt információs rendszer felhasználásával különösen nagy kárt okozó üzletszerűen elkövetett csalás büntettének megalapozott gyanúja miatt büntetőeljárás indult. Ebben a nyomozóhatóság szakértőként rendelte ki szakértő igazságügyi adó- és járulék-, könyv-, pénzügyi-, biztosítási-, és tőkepiaci szakértőt. A szakértő a 2019. november 20-án kelt igazságügyi szakértői véleményében megállapította, hogy a felperes 2013. január 28. és 2016. december 1. napja között a Kft., Kft2., Évfolyamtárs magánszemély, Kft3., Zrt Zrt1 és Kft4 ügyfelei kapcsán az ügyletek kiinduló spot árfolyamának alkalmazása során több alkalommal eltért a telefonhívás időpontjában megállapítható legkedvezőbb piaci árfolyamtól. A szakértő rögzítette, hogy a piaci árfolyamnál előnyösebb árfolyam alkalmazása esetén az üzletkötő az ügyfélnek eredményt ad át, a bank részére ugyanilyen veszteséget okoz és önmagában a vételi vagy eladási ügylet a piaci árakhoz képest okoz veszteséget. Megállapította, hogy a felperes a

rendszer1 adatainak felhasználásával 91.757.370 forint, míg a rendszer2 adatainak felhasználásával a GBP/HUF devizapárra vonatkozóan 95.137.220 forint kárt okozott az alperesnek.

[11] Az elsőfokú bíróság a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 78. § (1) és (2) bekezdése, 64. § (2) bekezdése alapján a munkaviszony jogellenes megszüntetése és jogkövetkezmények alkalmazása iránti kereseti kérelmet megalapozatlannak találta.

[12] Elsődlegesen az azonnali hatályú felmondás jogának gyakorlására nyitva álló 15 napos szubjektív határidő megtartását vizsgálta. E körben rögzítette, hogy a felperes évi 3000-5000 üzletkötéssel az ezekhez tartozó telefonhívásokkal és több 10000 elektronikus levélváltással az alperes legjobb és legtermékenyebb üzletkötője volt. 2016. november 3-án tanú5 elküldte az „GBP cumi” tárgyú elektronikus levelét, ami eljutott tanú4-hez és ezzel megkezdődött a gyanús ügyletek vizsgálata. Arra figyelemmel, hogy tanú4 volt az egyetlen munkavállaló aki a telefonbeszélgetéseket visszahallgatta, ezért életszerűtlen és logikailag kizárt volt, hogy egyetlen munkavállaló több ezer telefonbeszélgetést tudjon végighallgatni, ezért nem fogadta el azt a felperesi hivatkozást, hogy a telefonbeszélgetések visszahallgatásával, az modul alkalmazásával és a kötjegyek ellenőrzésével az alperes az említett időpontot megelőzően is tudomással bírt arról, hogy esetlegesen nem kért árat. tanú2 tanúvallomása alátámasztotta, hogy az modul célja a hibás rögzítések, elütések, nem megfelelően értékelt termékvariánsok kiszűrése, ugyanis a határidős ügylet direktben nem figyelhető meg. A határidős termék ára a devizatermék azonnali ára és a forward pontjai, mint két piaci jegyzés alapján határozható meg. A modul az ügyletek 1%-át ellenőrzi oly módon, hogy a rajta áthaladó összes ügyletből a sávon kívülinek tűnő ügyleteket küldi tovább. Egyrészt az elütéssel érintett nyilvánvaló gépelési hibákat kiszűri, másrészt figyeli az aktuális piaci viszony alapján megfigyelhető árat, nem a kötési árat, amely a piaci ársávnál szélesebb ársávot takar. A tanú elmondása szerint meghatározható az a zóna, amiben úgy köthető piaci ársávon kívüli ügylet, hogy nem akad fenn az modul vizsgálatán, ez egy vékony, 10-20 filléres zónát jelent. Ennek értelmében négy ársáv határozható meg, a piaci ársáv, az modul által meghatározott ársáv, az ehhez hozzáadott 100.000 forintos veszteség által meghatározott tolerancia és az ezen felüli ársáv. A felperes esetében az volt a gyanús, hogy egy partnerre rákeresve látszódtott, hogy a sávszélhez közel vagy ezen túllógva kötöttek bizonyos ügyletek, melyek nagysága az alsó középkegóriát képviselte.

[13] Rögzítette, hogy tanú1 tanúvallomásában mindezt megerősítette, hangsúlyozva, hogy az modul funkciója az, hogy a hibás rögzítés és a piaci ár is ellenőrizve legyen, nem a visszaélések kiszűrése a rendszer célja. A tanú elmondása szerint a toleranciasávon felül is léteznek validációs szabályok és a rendszer a rendszer1, illetve rendszer2 árait használja. A toleranciasávon felüli sávot meghaladó veszteség nem validálható, az ügyletek 99 %-a ezen a sávon belülre esik és a maradék 1 %-ot vizsgálja a rendszer. A tanú hangsúlyozta, hogy nem a módszertan, hanem a toleranciasáv az, ami titkos és azon belül kell maradnia az üzletkötőnek. Mindezek alapján kiemelte, hogy önmagában az a körülmény, hogy a munkáltató nem tartotta minden egyes munkavégzési fázisra kiterjedő ellenőrzés alatt munkavállalóit, még nem jogosította fel a munkavállalókat a munkáltató érdekkörén kívüli munkavégzésre.

[14] Rögzítette, hogy a tanúvallomások alapján megállapítható volt, hogy a felperes gyanússá vált ügyletkötései az modul által generált toleranciasáv széléhez közelien, vagy azt kisebb részt meghaladva kötöttek, vagyis nem keltettek kiugró feltűnést 2016. november 3-át megelőzően. tanú4 és tanú5 tanúvallomásai igazolták a gyanú felmerülésének időpontját (2016. november 3.) és az alperes által lefolytatott vizsgálat menetét, ezt alátámasztották tanú7, tanú3 és tanú6 tanúk vallomásai is. Ezekből megállapítható volt, hogy tanú4-nek 2016. november 3-án tanú5 elektronikus levele alapján gyanússá vált felperes egy napon belül kötött ügyleteinek száma, 4-5 ügyfelet magába foglaló ügyfélkör vonatkozásában, ezért az előző napi felperes által kötött ügyletek közül néhányat átadta tanú5-nak, aki megállapította, hogy az ügyletkötések spotárfolyama nem helyes. tanú6 és tanú7 értesítését követően utasítást adott kettejüknek a további vizsgálódásra. Ennek keretében tanú4 az összes font-forint ügyletre vonatkozó telefonbeszélgetést meghallgatta, a lista alapján tanú5 ellenőrizte a spotárfolyamokat. A vizsgálat 2-3 hétig tartott az ezres nagyságrendű ügyletek áttekintésével és kiderült, hogy a felperes számos esetben nem kért árat a traderektől. A vizsgálatba bevonásra került az IB főosztály is, ahol 60-70000 felperesi e-mail került átnézésre, 1000-hez közelítő telefonbeszélgetés meghallgatásra és ügyleti adatok áttekintésre. tanú3 november 11-én kapott felkérést az említett vizsgálat lefolytatására.

[15] 2016. november 11-én az alperes tájékoztatta a felperest a gyanúra okot adó körülményekről, arra a felperes megjegyzést, észrevételt nem kívánt tenni. 2016. november 23-án fogadtatott az alperes a felperes személyes meghallgatását, ahol az alperes bizonyítékokat, hangfelvételeket és elektronikus levelet tárt a felperes felé. A felperes lehetőséget kapott álláspontja, védekezése előterjesztésére, aki úgy nyilatkozott, hogy nem származott abból anyagi előnye, hogy bizonyos ügyfeleknek jó árat adott. A meghallgatáson elhangzott tényeket, körülményeket az alperes részéről tanú3 még összevetette a rendelkezésre álló adatokkal és ezt követően, 8 nappal később élt a munkáltatói jogkör gyakorlója az azonnali hatályú felmondás jogával. A bizonyítási eljárás alapján azt állapította meg, hogy a vizsgálat módszerére, a feldolgozásra váró adatok mennyiségére figyelemmel a vizsgálat ideje nem tekinthető eltúlzott mértékűnek, időbeli láncolatában hosszabb szünet nem található. A részletes, aprólékos tényfeltárás a felperes érdekét is szolgálta, figyelemmel arra, hogy a munkáltató megalapozottan kívánt dönteni jogviszonyáról.

[16] A felperes alaptalanul sérelmezte azt a körülményt, hogy az alperes nem adott lehetőséget a jogviszony megszüntetését megelőzően észrevételei előterjesztésére. 2016. november 11-én a felperes személyes meghallgatása során kifejhette az elhangzottakkal kapcsolatos álláspontját, a védekezésre lehetőséget kapott, de nem kívánt észrevételt tenni. Rámutatott, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint önmagában az a tény egyébként sem teszi jogellenessé a munkaviszony megszüntetését, amikor a munkáltató nem ad védekezés előadására lehetőséget. Megállapította, hogy nem sérült a Kollektív Szerződés 3.1. pontja szerinti fokozatosság elve sem, mivel a perbeli esetben a munkaviszony megszüntetése vált indokolttá a kötelezettségszegés súlyához igazodóan.

[17] Az azonnali hatályú felmondás indokainak vizsgálata során a határidős devizaügyletek kapcsán az árkérés elmulasztása körében tényként állapította meg, hogy az piac piacon is létezik irányadó piaci ársáv. Hangsúlyozta, hogy a felperesnek a rendszer1 és a rendszer2 adataihoz hozzáférése volt, és 2016 májusától az angol font alapú határidős devizaügyleteknél minden esetben és 200.000 euró feletti értékhatár esetében köteles volt árat kérni a Osztály1től vagy az Osztály1től, amit megerősített a felperes perbeli személyes nyilatkozatával is (3546/2016/7. jkv. 4.o.). A felperes ezen kötelezettségét megszegve 2016. január 7-én Kft3-vel kötött 200.000 GBP értékű, a 2016. április 11. napján ugyanezen kft-vel 180.000 GBP értékű, a – helyesen – 2016. november 2. napján a Kft-vel két, 170.000 GBP értékű ügylet megkötésekor a hangfelvételek tanúsága szerint – a felperes által sem vitatottan – saját maga adott árat az ügyfélnek, elmulasztva azt a Osztály1től kérni. A felperes úgy nyilatkozott, hogy előfordulhatott egy-egy olyan ügylet, hogy nem kért árat, amikor nem volt senki a desk-en, állítása szerint ez reggelente rendszeresen előfordult, illetve ebédidőben is, illetve a másnak bemondott árat használta. E körben tett tényállításait a felperes bizonyítani nem tudta, ellenben tanú6 és tanú5 egybehangzó tanúvallomása alapján megállapítható volt, hogy az alperesi belső szabály szerint, amennyiben az FX desk-en nem volt senki, akkor az Opciók Osztály1től kellett árat kérni, akik ugyanabban a légtérben 1-2 méterrel odébb tartózkodtak.

[18] Mindezekén túl azt is rögzítette, hogy a felperes a 2016. november 23-i személyes meghallgatása során az azonnali hatályú felmondás gyakorlására nyitva álló egy éves objektív határidőn kívüli esetekre vonatkozóan tett elismerő nyilatkozatot az árkérés elmulasztására, amely közvetlen elismerésnek a felmondásban megjelölt indokok esetében nem minősülhettek, ugyanakkor közvetett bizonyítékként elfogadta azt, hogy a felperes saját bevallása szerint sem kért árat több esetben.

[19] A felperes terhére értékelte azt a körülményt, hogy tanú4 a telefonhívások visszahallgatásakor megállapította, hogy a felperes soha nem kért árat a traderektől, a telefon nem volt lenémítva az ár kérésekor, a hívások 80-90 %-ában nem lehetett hallani a némítást, bár némítás nélkül is kérhető ár, de akkor oly módon, hogy ilyenkor letakarja a telefonkagylót a kezével a sales-es munkavállaló, de ilyenkor is az árkérés hallatszik a visszahallgatásnál a felvételen.

[20] Megállapította, hogy az alperes helyben szokásos és ismert módon elektronikus levél formájában, illetve az ún. regula rendszerben közzététel útján tájékoztatta a felperest arról, hogy más befektetési szolgáltató igénybevételeivel kötött ügyleteket haladéktalanul köteles bejelenteni a munkáltatója részére. A felperes maga sem vitatta a bírósági eljárás során, hogy a Zrt.-nél vezetett értékpapírszámláinak bejelentését elmulasztotta, így az azonnali hatályú felmondásban megjelölt ezen indok valósnak minősült. A felperes részéről a kötelezettségszegés folyamatosan fennállt, ezért az indok elkészttsége logikailag kizárt.

[21] Az alperes az azonnali hatályú felmondásban gyanúra okot adó körülményként rögzítette, hogy a felperes egy bizonyos ügyfélkör vonatkozásában, a velük kötött ügyletek nagy részében a határidős devizaügylet spot áránál ezen ügyfelek számára kedvezőbb

árfolyamot alkalmazott, mint ami az ügyletkötés pillanatában a piacon elérhető volt. A bizonyítási eljárás során feltárt körülményeket értékelve úgy ítélte meg, hogy az alperes helyesen következtetett arra, hogy az azonnali hatályú felmondásban rögzített, gyanúra okot adó körülmények is fennálltak. Egyrészt a felperes - általa sem vitatottan - évek óta értékpapírszámlával rendelkezett a Zrt.-nél, ahol üzletkötősal állt évekig kapcsolatban. Évfolyamtárs egyetemi évfolyamtársa volt, aki a Kft2 vonatkozásában ügyletkötésre jogosult személy, egyben szintén ügyfele volt a Zrt.-nek, és a felperes évfolyamtárssal folytatott levelezése során több alkalommal utalt üzletkötőra, illetve évfolyamtársnak céges e-mailjéről olyan időpontban adott befektetési tanácsokat, amikor az említett személy még nem volt az alperes ügyfele. Továbbá a felperes azt is elismerte, hogy Évfolyamtárs megbízásai alapján 2016. július 12. és szeptember 28. napja között 40 ügyletből 33 ügyletnél a kötési árnál Évfolyamtárs javára tért el az indokolt ártól. üzletkötő részére a céges e-mailt felhasználva ingatlanközvetítőnek címezendő ajánlatot szövegezett meg, amelyet a felperes munkaköri feladatai semmilyen formában nem igazoltak.

[22] A gyanút erősítette az a tény is, hogy 2014 januárjában a szervezeti átalakításkor a Zrt. az intézményi csoport ügyfele lett, így nem a felperes által kezelt csoport ügyfélkörébe tartozott, ezáltal jutalékban sem részesült az ügyletek után, mégis nagy számban kötött ügyleteket oly módon, hogy bár köteles lett volna, nem kért árat a tradertől, és az ügyfélre nézve kedvezőbb árat alkalmazott (2015. április 17. 9 óra 35 perc 400.000 GBP/HUF, és 2015. június 24. 11 óra 38 perc 600.000 EUR/HUF).

[23] Értékelte, hogy üzletkötő a későbbiekben a Kft-t megalapítva annak ügyvezetője lett, és ezen kft. részére 2016. november 2-án a felperes két, 170.000 GBP ügyletet kötött anélkül, hogy arra árat kért volna és az aktuálisan elérhetőhöz képest azt kedvezőbb áron kötötte meg. A Kft4 cégvezetője szintén felperes egyetemi évfolyamtársa volt.

[24] A Kft3 egyik üzletkötője üzletkötő, szintén köthető a Zrt Capital Marketss Zrt.-hez és szintén felperes egyetemi évfolyamtársa. 2016. január 7. napján a felperes a Kft3-vel kötött 200.000 GBP értékű, valamint 2016. április 11. napján ugyanezen Kft.-vel kötött 180.000 GBP értékű ügylet kötése során elmulasztott árat kérni a Osztálylól és a két, határidős devizaügyletek kötése során a határidős devizaügylet spot árnál az ügyfelek számára kedvezőbb árfolyamot alkalmazott, mint ami az ügyletkötés pillanatában a piacon elérhető volt. A 2016. január 7. napján kötött 200.000-es angol font értékű ügylet 10 óra 47 perckor kötötetett, ekkor 423,73 és 424 volt a GBP/HUF árfolyam. Ennek ellenére a felperes 424,70 értéken kötött ügyletet, amely ár 10 óra 41 perckor volt valós utoljára, azaz nem volt elérhető a felperes által alkalmazott árfolyam abban a percben. 2016. április 11-én 10 óra 18 perckor kötötetett 180.000 font összegű ügyletet pedig olyan áron kötötte a felperes, amely ár utoljára reálisan 10 óra 13 perckor volt elérhető.

[25] A gyanús ügyletek körében a rendszer3 rendszerből kinyert adatok alapján (ügyletkötés pontos időpontja az akkor irányadó piaci árfolyamsáv minimuma és maximuma) megállapította, hogy a felperes a gyanúval érintett ügyletek vonatkozásában szinte minden esetben a piaci ársávon kívüli spotárfolyamot alkalmazta. Mindez ellentétben állt az alperes

előírásaival, mivel a kötelező jellegű árkérési folyamat éppen azt a célt szolgálta, hogy az angol font, illetve a 200.000 euró értékhatár felett kizárólag a kereskedő vállalhasson pozíciót azért, mert a kereskedő az ügyfelet nem látja és ezáltal az ügyfél személye nem befolyásolja az általa adott árat.

[26] Úgy ítélte meg, hogy a felperes kötelezettségszegései és mulasztásai megalapozzák a bizalomvesztést és okszerűvé teszik az azonnali hatályú felmondást. A munkáltatótól ugyanis nem várható el olyan munkavállaló munkaviszonyának fenntartása, aki nem az általa betöltött munkakör ellátásához szükséges bizalomnak megfelelő magatartást tanúsítja. A munkavállalótól a munkáltató joggal várja el a lojalitást, az együttműködést, ami a kiemelten jól teljesítő felperesi munkavállaló esetében fokozottan érvényesült. Az a tény, hogy a felperes tökéletesen tisztában volt a reá irányadó alperesi szabályokkal, gyakorlattal és ezeket szándékosan megszegte, és az ügyfelekkel való összejátszásra gyanút adó módon kárt okozott munkáltatójának, megalapozta a bizalomvesztést és a jogviszony azonnali hatályú megszüntetését. A károkozó felperesi magatartást is bizonyítottanak találta, mivel a büntetőügyben kirendelt szakértő igazságügyi szakértő teljes mértékben alátámasztotta az alperes által előadottakat, miszerint önmagában kárt okozott az a magatartás, hogy az üzletkötő a piaci árfolyamnál előnyösebb árfolyamot alkalmazott, ezáltal az ügyfélnek nyereséget adott és az az alperesnél veszteséggel járt, függetlenül az adott ügylet lezárásától. Mindezeket túl megjegyezte, hogy az ítélezési gyakorlat szerint több felmondási ok, indok esetén egyetlen indok valósága és okszerűsége is jogszerűvé teszi a munkaviszony megszüntetését a perbeli esetben a károkozás bizonyítottsága nélkül, és okszerűnek minősül a munkáltatói intézkedés a felperes súlyos kötelezettségszegő magatartására és mulasztásaira.

[27] A pervesztes felperest a Pp. 82. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint megállapított perköltségének, illetve az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti eljárási illeték viselésére, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (3) bekezdése alapján.

A felperes fellebbezése

[28] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, és elsődlegesen annak megváltoztatásával az alperes kereseti kérelem szerinti marasztalását kérte, másodlagosan a hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára kérte utasítani, egyben első- és másodfokú perköltségére is igényt tartott.

[29] Mindenekelőtt rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletének záró részében a perköltség viselésére és a fellebbezésről való rendelkezés körében tartalma szerint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: új Pp.) rendelkezéseit hívta fel, holott annak 630. § (6) bekezdése alapján a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) rendelkezései az irányadóak jelen eljárásra. Az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő, a bizonyítékok mérlegelése során a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésével járt el, és a bizonyítékokat, tanúvallomásokat nem teljeskörűen

értékelt, a tényállást nem megfelelően állapította meg, így a levont jogi következtetései és az érdemi döntése sem helytálló.

[30] A tényállás módosítása és kiegészítése szükséges, mivel semmilyen kereskedést nem folytatott az piac piacon, kizárólag ügyfélmegbízásokat hajtott végre, továbbá a Magyar Nemzeti Bank fixingje, tehát hivatalos devizaárfolyama minden munkanap egy alkalommal került megállapításra és közzétételre, továbbá az üzletkötés nemcsak telefonos csatornán történhetett, hanem írásban, akár a rendszer², akár a rendszer¹ vagy az bankos saját rendszerén keresztül. A visszahallgatásokat nemcsak tanú⁴ végezte, hanem a Back Office Főosztály több kollégája is. Hangsúlyozta, hogy piaci ár nem létezik, csak elérhető piaci ársáv, aminek a két széle az eladási és a vételi ár, továbbá a Osztály¹nek 2016-ban két munkavállalója volt. Az modul egy piacconformitási modul és nem a piaci ügyletkötések kiszűrésére szolgál, hanem azt vizsgálja, hogy az adott ügylet a piaci ársáv alapján meghatározott toleranciasávban helyezkedik-e el, ellentétben az elsőfokú ítéletben megállapítottakkal.

[31] Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt az eljárásban tett nyilatkozatát, miszerint a Zrt.-nél vezetett számlája bejelentésre került és az alperes is azt kifogásolta, hogy az itt lebonyolított részvényügyleteket nem jelentette be. E körben fenntartotta azt az érvelését, hogy a mulasztás indoka az volt, hogy az ügyletkötések ténye a részvénykönyvből az alperes számára látható, kollégái tájékoztatása alapján ugyanis erről szerzett tudomást. Azt is kiemelte, hogy a szervezeti átalakítás semmilyen szabályzatban nem jelent meg az alperesnél, kizárólag egy belső megállapodás volt az ügyfél szegmentálás kapcsán és rengeteg kivételt rejtett magában.

[32] Továbbá rámutatott, hogy az összes megkötött ügylethez képest (melyek száma éves szinten 3-5000 köré tehető) rendkívül elenyésző volt azon ügyletek száma, ahol esetleg nem kért árat a kollégáktól. Ennek indoka pedig az volt, hogy a kereskedők folyamatosan telefonon, vagy személyesen mással beszéltek, hiszen két kereskedőre 14 sales-es jutott, illetve előfordult, hogy a kereskedők nem voltak a helyükön. A perben e körben hivatkozott tanú⁵ és tanú⁶ együttes távollétére, amire tagadó vagy cáfoló nyilatkozat nem érkezett. Hangsúlyozta, hogy az Osztály¹ a munkavégzési helyétől több mint 12 m-re helyezkedett el, életszerűtlen is a folyamatos zajban minden egyes üzletkötéskor ekkorát kiabálni, valamint a dohányzó kollégák napközben rendszeresen együtt tették ezt a tevékenységüket, így az opciós kereskedők és az egyik devizakereskedő is egyszerre távozott a teremből és tért vissza 10 perccel később. A várakozás ugyanakkor egy potenciális ügylet megkötésének megghiúsulásához vezetett volna, az nem volt megengedhető, hogy hosszú másodpercekig ne kapjon az ügyfél árat.

[33] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság tévesen értékelt a piac piac és a modul működését. Összefüggéseiből kiragadva hivatkozott megállapításokra és a tanúvallomásokat tényként kezelve azokból téves következtetésekre jutott átfogó pénzügyi szektorbeli jártasság hiányában. Az elsőfokú bíróság meg sem kísérelte feloldani tanú² és tanú¹ tanúvallomásai közötti ellentmondásokat. Figyelmen kívül maradt az a tény is, hogy az modul célja azon

üzletek kiszűrése, amelyek nem piaci árfolyamon belül lettek megkötve, és csak a bank számára kedvezőtlen irányt vizsgálta, azt nem, ha az alperes számára kedvezőbb árfolyamon került be egy üzlet. Kilengések korábban, 2016-ot megelőzően is történtek, ez mégsem keltett feltűnést az alperes számára. Ügyletkötései alig érzékelhetően tértek el a piaci sávtól, és mindvégig az alperes által meghatározott toleranciasávon belül maradtak. Az alperes pedig lehetősége ellenére sem szűkítette az általa generált toleranciasávot. Mindezekből az is következik, hogy a kötelezettségszegése nem mondható jelentős mértékűnek, azáltal pedig, hogy legkiemelkedőbb üzletkötőként az évi 3-5000 ügyletkötéseéhez viszonyítottn az nem került kimutatásra, hogy hány alkalommal kötött jóval kedvezőbb ügyletet a piaci ársávon belül, összességében jelentéktelennek tekinthető a perben vizsgált ügyletkötéseinek összszerszerősége és száma.

[34] Hangsúlyozta, hogy az ügyletek közvetlenül a két fél között zajlanak, minden esetben egyedi feltételekben állapodnak meg, a mennyiség, minőség vagy az ár vonatkozásában. Ennek a piacnak a szabályozottsága jóval kisebb a hagyományos tőzsdepiacénál. Azáltal, hogy az elsőfokú bíróság a tényállásban piaci árról a jogi indokolásban már piaci ársávról tesz említést, a tényállás és indokolás ellentétes egymással, az ítélet megalapozatlan és jogszabálysértő.

[35] Álláspontja szerint a komplex és bonyolult pénzügyi eljárási rend esetében szakértőt kellett volna bevezetni a perben a Pp. 177. § (1) bekezdésének megfelelően, mivel az eljáró bíróság kellő szakértelemmel nem rendelkezett. Megalapozatlanul, kifejezett tiltakozása ellenére használta fel az elsőfokú bíróság a folyamatban lévő büntető eljárásban szakértő igazságügyi szakértő által készített szakvéleményt, azt ugyanis nemcsak a jelen eljárásban, hanem a büntető eljárásban is vitatta és a másik eljárásban a szakértő még nem került meghallgatásra, kérdéseket sem tudtak a felek számára feltenni, így a jogerősen be nem fejezett eljárásban készült szakvéleményre az ítéletet megalapozatlanul alapította az elsőfokú bíróság.

[36] Az azonnali hatályú felmondás indokaival összefüggésben az árkérés elmulasztásával kapcsolatosan az elsőfokú bíróság terhére úgy rögzített két, 2016 májusát megelőző ügyletkötést, hogy az alperesi szabályozás értelmében arra az időszakra nem terhelte kötelezettség az árkérést illetően. Bár a jogviszonya alatt megkötött kb. 15000 ügyletből néhány kapcsán előfordulhatott, hogy nem kért árat a traderektől, ennek azonban az említettek szerint objektív akadálya volt. Az elsőfokú bíróság fenntartások nélkül elfogadta tanú6 és tanú5 érdekelt tanúk nyilatkozatát arra nézve, hogy olyan eset nem fordulhatott elő, hogy nem volt elérhető trader a munkavégzés helyén. Ennek cáfolatára előadott perbeli nyilatkozatát a tanúk kifejezetten nem vitatták és az sem került értékelésre, hogy az alperes nem rendelkezett szabályzattal arra nézve, hogy az említett esetekben amikor nem volt lehetőség ajánlatkérésre, mi a teendő.

[37] Az elsőfokú bíróság ugyan azt állapította meg, hogy az azonnali hatályú felmondásnak az egyéves objektív határidőn kívüli időre eső ügyletkötések nem képezhették alapját, azonban az e körben tett elismerése nem szolgálhat közvetett bizonyítékként sem az

intézkedés jogszerű alapjául. Mindezeken túl arra is rámutatott, hogy az ügyletkötésekről készült hangfelvételek a perbeli eljárás során tárgyaláson meghallgatásra kerültek, és amennyiben olyan különbségek voltak a beszélgetések között a többiekhez képest, amelyet a tárgyaláson a felek is hallottak, akkor azt a belső ellenőrzésnek a hangfelvétel első meghallgatása során, vagy másodszor a szűrőpróbaszerű ellenőrzés során jeleznie kellett volna, ennek ellenére az alperes a munkavégzését soha nem kifogásolta. Figyelemmel azonban arra, hogy az alperes által nem vitatottan az egyik, hanem a legjobb sales-es volt, gördülékenyen oldotta meg a problémákat, az ügyletkötésekkel több milliárd forint profitot termelt az alperesnek, ezért az árajánlatkérés elmulasztása nem minősülhet lényeges kötelezettség jelentős mértékű megszegésének. Amennyiben ezt az alperes mégis így tekintette, jóval korábban jeleznie kellett volna kifogásait, amit nem tett meg, így az intézkedése, a felmondási jog gyakorlása nem lehet jogszerű.

[38] Rámutatott, hogy a felmondásban nem állította az alperes, hogy nem tudott a Zrt.-nél vezetett értékpapírszámlájáról, azon kifejezetten csekély számú bankos részvényügyletet bonyolított, amelyről az alperesnek automatikusan tudomása volt. Jóhiszemű eljárását alátámasztja, hogy közvetlen felettese Tanú8 kérdésére arról tájékoztatta, hogy azt jelentenie nem kell az alperes felé, mivel „ügyis látják”. Mindez saját értelmezése szerint az bankos Direkt rendszeren keresztül valósulhatott meg, így a bejelentés elmulasztása legfeljebb gondatlan magatartásnak minősült.

[39] Határozottan visszautasította azt a megállapítást, hogy összejátszás gyanúja merülhetne fel bármely ügyféllel kapcsolatosan. Az alperes az érintett ügyletek kapcsán átnézte levelezéseit, meghallgatta hívásait, abból elfogultságra vagy annak látszatára nem vonható le semmilyen következtetés. Az, hogy véletlenszerűen ügyfélkapcsolatba került volt egyetemi évfolyamtársaival, a piaci mechanizmussal jár együtt, hiszen mindannyian szakmájuknak megfelelő munkakörben helyezkedtek el, a személyes kapcsolatos bizonyítására semmilyen bizonyíték nem állt rendelkezésre.

[40] A munkáltatói intézkedés gyakorlására vonatkozó szubjektív határidő megtartottságát megalapozatlanul fogadta el az elsőfokú bíróság. Az alperesnek legkésőbb 2016. november 11-én tudomására jutottak a kérdéses ügyletkötések, amelyek alapján a vizsgálat mellett döntött. Mindezt alátámasztja tanú3 és tanú6 tanúvallomása, illetve az a körülmény is, hogy az azonnali hatályú felmondásban az alperes olyan körülményekre hivatkozott, amelyek már ezen a napon rendelkezésére álltak.

[41] Érvelése szerint az okszerűség tekintetében is téves következtetésre jutott az elsőfokú bíróság, a terhére rótt kötelezettségszegés semmiképp nem minősülhet jelentősnek, az általa termelt profit vonatkozásában a tudomásszerzés korábbi időpontja, illetve amiatt sem, hogy az alperes által meghatározott toleranciasávot nem lépte túl. A szándékosság kapcsán utalva az MK25. számú állásfoglalásra azt hangsúlyozta, hogy részéről a szándék megvolt az ajánlatkérésre, pusztán a korábban kifejtettek miatt nem tett eleget és ezekre is csak elenyésző mennyiségben került sor. Eljárása során közömbösséggel sem lehet illetni, hiszen teljes szakértelmével az ügyletkötéseket motiválva járt el. Más kollégáknál jóval

többször előfordult az ajánlatkérés elmaradása, elfogadott gyakorlat volt az alperesnél, amennyiben ez objektív okok miatt maradt el, erről különböző csatornákon értesítést is kaptak az értékesítőktől. A munkanap végén minden egyes megkötött ügyletről és paramétereiről kimutatás készült, azt minden érintett megkapta, így az alperesnek az összes ügyletről tudomása volt. A vitatott ügyletek az alperes szerint is kisvolumenűek voltak, így az árkerés esetleges elmulasztása semmilyen következménnyel nem járt.

[42] Összességében hangsúlyozta, hogy a toleranciasávba beletartozó ügyletek legfeljebb kismértékben gondatlan kötelezettségszegésnek minősülhettek, az alperes ítéleti bizonyosság szintjéig nem jutott el annak igazolására, hogy ne kért volna árat, a hangfelvételek ezt nem támasztották alá. A szubjektív határidő elmulasztása esetén amennyiben ugyanis előrelátható a vizsgálat elhúzódása, az azonnali hatályú felmondást nem alkalmazhatja a munkáltató, a jogalkotó ezen jogintézménnyel ugyanis arra törekszik, hogy kizárólag a jelentős jogsértések feltárását követően a vitatott kérdéskör gyorsan eldönthető legyen. Az alperesnek lehetősége lett volna a munkavállaló magatartására alapított felmondásra is. Mindezek okán az azonnali hatályú felmondásban megjelöltek sem egyenként, sem összességükben nem adnak alapot a jogszerű munkáltatói intézkedésre.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme

[43] Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes kamarai jogtanácsosi munkadíjban felszámított perköltségben való marasztalását kérte. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően járt el, a felperes a bizonyítékok vitatásának ténybeli alapját nem terjesztette elő, bizonyítási indítványokat nem jelölt meg. Így a helyesen megállapított tényállásból helytálló döntést hozott az elsőfokú bíróság.

[44] Megalapozatlanul kifogásolta a felperes a fellebbezésében az ítéleti tényállást, ugyanis treasury üzletkötőként többek között határidős devizaügyletek (FX forward) kötését végezte, azaz az piac piacon folytatott kereskedést, az ítéleti megfogalmazás a felperesi cselekmény megítélését nem befolyásolta. Nem bír relevanciával a fixingek publikálásának időpontja sem, mivel a kereskedést a piacon az adott pillanatban elérhető piaci áron kellett volna véghezvinni. Ugyancsak nincs jelentősége annak a körülménynek, hogy milyen egyéb módjai lehetnek az piac piacon kereskedésnek, felperes e körben tett észrevételei szintén nem relevánsak. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a rögzített hívások visszahallgatását a treasury főosztályon csak tanú4 végezte minőségbiztosítási céllal, illetve azt, hogy az ellenőrzéseknek nem az volt a célja, hogy a visszaéléseket kiszűrje, hanem az, hogy a rögzített hívás és a rögzített ügylet (kötjegy) tartalma megegyezik-e. A piaci ár fogalmának használata szintén helytálló az ítéletben, amit alátámaszt tanú5, tanú6, Kovács Krisztián és tanú1 tanúvallomása. A Osztály1 három, majd 2016 januárjától két fővel látta el a perbeli feladatot, és olyan nem fordult elő, hogy közülük, vagy az Opció Osztály1 két munkavállalója közül nem volt elérhető munkatárs, aki árat tudott adni. Ezt tanú5 és tanú6 tanúvallomása megerősítette. Ezzel ellentétes védekezését a felperes a perben nem bizonyította. Az elsőfokú ítélet modul-ról rögzített megállapításai szintén megfelelnek a valóságnak.

[45] A perbeli bizonyítékok egyértelműen alátámasztják, hogy a felperes a Zrt.-nél bonyolított értékpapírügyletek egy részét az azonnali hatályú felmondás közlését követően jelentette be, évekig nem teljesítve ezt a kötelezettségét. 2014 januárjában a Osztály átalakításra került, leosztva csoportonként valamennyi ügyfelet. Bár ez szabályzatban, szervezeti ábrában nem jelent meg, de ezzel valamennyi munkavállaló, így a felperes is teljeskörűen tisztában volt. Önmagában egy másik csoporthoz tartozó ügyféllel való ügyfélkötést a munkáltató nem tiltotta meg, de a perbeli bizonyítékok alapján megalapozottan következtetett arra, hogy a felperes összejátszott, együttműködött egyes ügyfelekkel az alperes kárára. Az árkerés elmaradását a felperes maga is elismerte, és a magyarázatként előadottak érdemben azt is elismerte, hogy mindezt szándékosan tette. Ezt tartalmazza a 2016. november 23-án személyes meghallgatásáról készült jegyzőkönyv.

[46] A felperes az piac piac működési sajátosságait, fogalmait a perben félremagyarázta és részletkérdésekbe bonyolódott, holott relevanciája annak van, hogy nem tartotta be azt az előírást, hogy bizonyos értékhatár felett árat kell kérni és csak az piac piacon elérhető árfolyamon lehet kereskedni. A felperes a perbeli bizonyítékokat ugyan számos esetben vitatta, annak ténybeli alapját vagy a vitatás okát azonban nem jelölte meg. Az modul-ról minden tanú egybehangzóan nyilatkozott, hogy annak célja nem a visszaélések kiszűrése. Az, hogy a felperes ügyletei piaci áron kívüli, de még az modul által alkalmazott toleranciasávon belül voltak, tökéletes rendszerismeretre utalnak. A piaci ár fogalmának használata helytálló és a piaci ársáv használatával nem ellentmondásos, a piaci ársávon belül található a piaci ár.

[47] A büntetőeljárás során a nyomozóhatóság igazságügyi szakértőt rendelt ki, annak megállapításait helytállóan vette figyelembe az elsőfokú bíróság. A felperes ellen információsrendszer felhasználásával folytatólagosan és üzletszerűen elkövetett csalás büntette miatt folyamatban lévő büntetőeljárásban a 2021. november 26-i tárgyaláson szakértő igazságügyi szakértőt a bíróság személyesen meghallgatta, aki fenntartotta az írásbeli szakvéleményében foglaltakat. Bár a felperes vitatta a szakértői véleményt, ekkor sem jelölte meg vitatásának ténybeli alapjait.

[48] Az elsőfokú bíróság helyesen vette figyelembe és rögzítette ítéletében azt a körülményt, hogy 2016 májusa előtt is kellett a felperesnek árat kérnie a 200.000 euró értékhatár feletti ügyleteknél. A hangfelvételek egyértelműen bizonyítják azt, hogy 2016. január 7-én, április 11-én, november 2-án a felperes saját maga adott árat az ügyfélnek, elmulasztva azt a Osztálytól kérni. Mindezt személyes meghallgatása során munkáltatója előtt a felperes maga is elismerte. Az egyéves objektív határidőn kívüli esetek kapcsán az elismerést közvetett bizonyítékként helyesen vette figyelembe az elsőfokú bíróság, különös figyelemmel arra is, hogy a felperes a munkáltatói előírást folytatólagosan szegte meg, ezért érvelése szerint nincs is jelentősége az egyéves határidőnek.

[49] Hangsúlyozta, hogy a Zrt.-nél vezetett értékpapírszámlák bejelentése jogszabályi kötelezettsége volt a felperesnek, ennek elmulasztása munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségmegszegését jelentette, legalább súlyos gondatlansággal és jelentős mértékben. Ezen mulasztás miatt munkáltatóként a Bszt. 109. § (3) bekezdése szerinti kötelezettségét nem tudta megfelelően teljesíteni.

[50] A gyanúra okot adó körülményeket is helytállóan tárta fel és értékelte az elsőfokú bíróság. tanú5 tanúvallomásából kitűnt, hogy jelentős eltérés volt a piaci árfolyam és a felperes által adott árak között, amely figyelmetlenséggel nem magyarázható. tanú6 tanú megerősítette, hogy a felperes borzasztóan jól ismerte a rendszert és ezzel élt vissza. Az igazságügyi szakértői vélemény pedig igazolta, hogy a felperes ezen magatartásával alperes sérelmére kárt okozott. Ezért helytálló az a következtetés, hogy a felperes bizonyosan összejátszott az említett szűk ügyfélkörrel. A bizonyítékok vitatásának ténybeli alapját a felperes nem terjesztette elő, bizonyítási indítványokat nem jelölt meg.

[51] Az azonnali hatályú felmondás jogának gyakorlására vonatkozóan a határidők körében is megalapozott az elsőfokú bíróság döntése. A munkáltató esetében a szubjektív határidőt a jogkör gyakorlójának tudomásszerzésétől kell számítani és a BH2003.344 számú döntés értelmében mindez akkor valósul meg, ha ismert az elkövető személye, vétkessége és a kötelezettségmegszegés súlya. A tudomásszerzés körében a 2016. november 2-től történt eseményeket azok láncolatában helyesen vette számba az elsőfokú bíróság, és ezekből kitűnik, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlójának csak a 2016. november 23-án tartott meghallgatásról készült jegyzőkönyv megismerését követően volt lehetősége az azonnali hatályú felmondás alapjául szolgáló kötelezettségmegszegésekről, azok súlyáról meggyőződni. A meghallgatáson elhangzott információk valóságtartalmát szintén ellenőriznie kellett, ezért a 2016. december 1-jén meghozott intézkedés határidőben történt. A vizsgálat időtartamát az ügy bonyolultsága, az ellenőrzése alá vont telefonbeszélgetések, levelezések, ügyletek száma mind-mind indokolták.

[52] Az okszerűség tekintetében előadott felperesi érvelést vitatva hangsúlyozta, hogy a kötelezettségmegszegő magatartások és mulasztások megalapozták a bizalomvesztést, a felperes által betöltött munkakör kapcsán megalapozottan várta el a munkáltató a lojalitást, az együttműködést, a jogviszony ugyanis a teljes körű bizalom alapján működhetett. A felperes tisztában volt a reá irányadó szabályokkal és gyakorlattal, és ezeket szándékosan szegte meg, amely eljárása a bizalomvesztést megalapozta. A felperes a szabályzatoktól önhatalmulag nem térhetett el és megfelelő ismeretek hiányára sem hivatkozhatott. Az eltérés az árazás mértékét tekintve nem lehetett tévedés vagy figyelmetlenség, az árazás különbsége jelentősnek minősül, mindez szintén a szándékos magatartást támasztja alá. Rámutatott, hogy a felperes az árkérés elmulasztásával az árképzési szabályzatot szegte meg, amely a Kollektív Szerződés 4.2.1.g) pontja alapján azonnali hatályú felmondást megalapozó körülmény. Másfelől mindezen mulasztás az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alapvető kötelezettség megszegését is jelentette. A lényeges kötelezettségmegszegést az a körülmény támasztja alá, hogy a belső szabályzat szerinti cél nem valósult meg, hiszen az árképzési folyamat kialakítását éppen az indokolja, hogy csak a kereskedő vállalhasson pozíciót és semmi ne befolyásolja az általa adott árat. Azáltal pedig, hogy a felperes a kapcsolatrendszerébe tartozó ügyfélkörnél a piaci árfolyamnál előnyösebb árfolyamot

alkalmazva járt el, magatartásával az Mt. 52. § (1) bekezdés d) pontja szerinti alapvető kötelezettségét is megszegte, az ügyfélkörnek nyereséget adott át, míg munkáltatójának veszteséget okozott. Ez utóbbit a kár mértékét az igazságügyi szakértői vélemény igazolta.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[53] A fellebbezés nem alapos.

[54] A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a per eldöntése szempontjából nem relevánsak a felperesnek a tényállás helytelen megállapítására tett hivatkozásai. Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállás alapján a bizonyítékoknak a Pp. 206. §-ában foglaltaknak megfelelő értékelésével érdemben helyes döntést hozott az azonnali hatályú felmondás jogszerűsége körében.

[55] A másodfokú bíróság teljeskörűen egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy az alperes megtartotta a rá irányadó 15 napos szubjektív határidő az azonnali hatályú felmondás jogának gyakorlása kapcsán. A 15 napos határidő az azonnali hatályú felmondás okáról történt tudomásszerzéssel nyílik meg, helyesen hangsúlyozta az elsőfokú bíróság, hogy mindez azt jelenti, hogy a munkáltatói jogkört gyakorlója mindazoknak az ismereteknek a teljes körű birtokába jut, amelyek alapján az azonnali hatályú felmondási jog gyakorolhatóságáról, vagyis a kötelezettségszegés tényéről a vétkesség súlyáról és a kötelezettségszegés mértékére vonatkozó törvényi feltételek meglétéről megalapozottan állást tud foglalni (EBH2000.246). Valóban jogvesztő a 15 napos határidő, azonban az csak az említett körülmények tisztázását követően kezdődik el.

[56] Így megalapozatlanul hivatkozott a fellebbezésében a felperes arra, hogy legkésőbb 2016. november 11-én már teljeskörűen az alperes tudomására jutottak a munkaviszony megszüntetésének alapját adó körülmények. A felperes által a fellebbezésben idézett tanúvallomások (tanú3 és tanú6) is kizárólag azt támasztják alá, hogy november 11-én vizsgálat folyt a felperessel szemben és mindezt az alperes a felperessel ugyanezen a napon személyesen is közölte. A 2016. november 11-én felvett jegyzőkönyv tanúsága szerint az alperes arról tájékoztatta a felperest, hogy a treasury vezetés látókörébe kerültek olyan ügyletek, amelyekben az üzletkötő által használt árak az adott pillanatban elérhető piaci árhoz viszonyítottnan olyan eltérést mutattak, ami további vizsgálatok lefolytatását teszik szükségessé. Ezen okból kifolyólag az alperes mentesítette is a felperest a munkavégzési kötelezettsége alól, a tájékoztatás tehát nem egy lezárt vizsgálatról szólt és nem is valamennyi, az azonnali hatályú felmondásban megjelölt indokokról tett említést. A vizsgálat során a felperes személyes meghallgatására is sor került 2016. november 23-án.

[57] A rendelkezésre álló és az elsőfokú bíróság által teljeskörűen értékelt bizonyítékok alapján megállapítható volt, hogy 2016. november 3-tól az alperes

munkavállalói olyan vizsgálatot folytattak, amely a felperes szabályszegésének megállapítását célozták. A kötelezettségszegés gyanújának felmerülését követően haladéktalanul elkezdtek a feltárási folyamatot, az alperes nem késlekedett a körülmények tisztázásával arra nézve, hogy a 2016. november 3-án észlelt cselekmény egyszeri vagy többször előforduló eset volt-e a felperes részéről, és azokat a felperes milyen körülmények között fejtette ki, ezt szolgálta a telefonhívások, e-mailek ellenőrzése. Tetemes mennyiségű iratanyagot kellett átvizsgálni, telefonbeszélgetést visszahallgatni, ahogy ezt az elsőfokú bíróság megfelelően részletezte, a vizsgálat hosszát a nagy mennyiségű adat ellenőrzése indokolta. Mindezek alapján megállapítható volt, hogy az alperes a szükséges intézkedéseket kellő időben megtette, azt folyamatosan végrehajtotta, ezért a vizsgálat indokolatlan elhúzódása nem volt megállapítható. Az alperes az alapos és megnyugtató ismeretek megszerzésére az indokolt lépéseket megtette és november 23-át - a felperesi meghallgatást - követően az ott elhangzottakat is tisztázva 2016. december 1-jén a törvényben biztosított 15 napos határidőn belül hozta meg döntését (BH2019.144).

[58] Az ügy alapos vizsgálata és a széles körben feltárt mulasztások, szabálytalanságok értékelése még az esetben is indokolt volt, ha annak során esetlegesen további kötelezettségszegést nem állapítottak meg 2016. november 23-át követően, tanú3 pedig úgy nyilatkozott, hogy a felperes által előadottakat még ellenőrzés alá vetették a jogviszony megszüntetését megelőzően. Arra helytállóan hivatkozott a felperes, hogy az azonnali hatályú felmondásra nyitva álló objektív határidő főszabály szerint a felmondás alapjául szolgáló ok bekövetkeztétől számított 1 évig tart, azonban folyamatos kötelezettségszegés esetén a határidő elmulasztása értelemszerűen kizárt. Így azt is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a részvényügyletek bonyolítása, bejelentésének elmulasztása egy folyamatos kötelezettségszegést valósít meg, és ezzel összefüggésben pedig a határidőnek az elmulasztása nem merülhet fel.

[59] Az azonnali hatályú felmondás indokolásának helytállósága kapcsán az alábbiakra mutat rá a másodfokú bíróság. A peradatok szerint a felperes, mint üzletkötő tevékenységét az piac piacon végezte oly módon, hogy az angol font/forint üzletkötésnél 2016. májust követően minden esetben, egyébként pedig 200.000 euró fölött a Osztály1, vagy az Osztály1 munkavállalóitól kellett árat kérnie, ez a munkakörére vonatkozó alapvető és lényeges előírás volt. A bizonyítási eljárás alapján igazolást nyert, hogy a felperes munkavégzése során a rendszer2 és a rendszer1 rendszer adatai szerinti ársáv volt az irányadó, attól nem térhetett el, mivel az az alperes számára hátrányos volt. A lefolytatott bizonyítási eljárás szerint a felperes több alkalommal kötelezettsége ellenére nem kért árat, és ezt alátámasztották a tanúvallomások mellett a bírósági eljárásban meghallgatott telefonbeszélgetések is. Megalapozatlanul vitatta ezért a felperes, hogy ez nem lényeges és szándékos magatartás volt a részéről, mint ahogy nincsen jelentősége annak sem, hogy a szándékosságnak mely formája valósult meg.

[60] A becsatolt adatok azt is igazolták, hogy a szabályszegéssel megvalósult ügyletek a felperessel korábbi ismerettséggel bíró személyi körhöz kapcsolódtak, ami szintén alátámasztja a felperes tudatos, a rendszer működését kijátszó magatartását. A felperes gyakorlott üzletkötőként ugyanis olyan árat adott az említett ügyfélkörnek, amellyel az ügyletek a toleranciasávon belül maradtak és amit a modul nem szűrt ki. Mindez azonban

nem menti ki a felperes vétkességének a súlyát, mivel a toleranciasáv az alperes piaci működését vizsgáló, és nem a felperesre, mint munkavállalóra irányadó sáv volt, sőt, azt az alperes nyilvánosságra sem hozta a munkavállalók körében, ugyanakkor a gyakorlott munkavállaló, mint a felperes is, azt meg tudta becsülni, hogy ez milyen lehet ez a toleranciasáv.

[61] tanú6 és tanú5 tanúk vallomása kizárta azt a helyzetet, hogy a felperes az irodában arra jogosult munkavállaló jelenlétének hiánya miatt adott maga árat, az ezzel ellentétes állítását pedig a felperes a perben nem bizonyította és semmilyen adat nem támasztotta alá. A felperes a perben ellenbizonyítással nem élt az ár kérésével kapcsolatos állítólagos objektív akadályokra, ezért e körben megalapozatlan a hivatkozása, illetve úgy érvelt a mulasztás kapcsán, hogy előfordult, hogy a mellette lévő kolléga árait „használta”, mindezzel pedig maga is alperesi szabályozásba ütköző magatartást ismerte el. Ahogy elismerésnek minősült már a keresetlevélben tett azon nyilatkozat is, hogy a gyakorlatban nem volt kivitelezhető, hogy minden ügyletkötést megelőzően spotárfolyamot kérjen.

[62] Az ügyfelekkel folytatott telefonbeszélgetések visszahallgatása annak ellenőrzését szolgálta, hogy a beszélgetés során elhangzott ár és a rendszerben rögzített ár egyezik-e, ezért a kötelezettségszegés megtörténtét ezekből az alperes nem észlelhette, tehát ez a felperesi hivatkozás is alaptalan.

[63] A szervezeti rendszer átalakításával kapcsolatban a csoportoknak a létrehozását a felperes is elismerte, és az általa írt e-mail is tartalmaz erre utalást. A felperes a nem hozzá tartozó, de személyes ismeretséggel rendelkező ügyfél részére adott jogtalan kedvezmény kapcsán súlytalanul hivatkozott arra is, hogy ez az átalakítás az SZMSZ-ben nem jelenik meg. A felperes alperes érdekeit súlyosan sértő magatartásával összefüggésben alaptalanul érvelt a nagyságrendjében az előbbi körbe tartozó ügyletkötések számát jelentősen meghaladó, az alperes érdekeit szolgáló üzletkötésre, hiszen munkaköri kötelezettsége volt, hogy minden egyes ügylet vonatkozásában a munkáltatói előírásoknak megfelelően szabályosan járjon el. A lényeges, súlyos kötelezettségszegés a kár bizonyításának a hiányában is megalapozta a munkaviszony szankciós megszüntetését, ezért nem tulajdonított az ügy érdemére döntő befolyást jelentő jelentőséget annak a másodfokú bíróság, hogy felhasználta az elsőfokú bíróság a büntetőeljárásban beszerzett szakvéleményt, hiszen a kár összegének bizonyítása nélkül is igazolást nyert a súlyos kötelezettségszegés a felperes részéről. A BH2013.253 számú döntésre utalva azt hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy az azonnali hatályú felmondás jogszerűsége megítélésénél önmagában a felperes által elkövetett cselekmények a kár pontos összege nélkül is megalapozzák az azonnali hatályú felmondást.

[64] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes eltért az alperesi szabályzatban előírt szabályoktól a határidős deviza ügyletkötések során az ügyletek ármeghatározásakor, ezt bizonyítottan több alkalommal megtette, az pedig, hogy ezekre a cselekményekre bizonyos ügyfélkörhöz kapcsolódóan került sor, egyértelművé teszi magatartása szándékosságát. Az alperes az azonnali hatályú felmondásban példálózó jelleggel sorolta fel a határidő devizaügyletek árképzésénél alkalmazott kötelező spotárfolyam kérésére

vonatkozó kötelezettség megszegését a 2016. november 2-i Kft-vel kötött két darab, 170.000 GBP értékű ügylet kapcsán. A dátumból kifolyólag ezek az ügyletkötések értelemszerűen az egyéves objektív határidőn belüli időpontra estek. Ugyancsak ilyen intervallumon belüli az azonnali hatályú felmondásban megjelölt 2016. január 7-én 200.000 GBP és 2016. április 11-én 180.000 GBP értékű, a Kft3-vel kötött ügyletek. Ezen túlmenően az alperes becsatolta a 2017. május 29-i beadványa mellékleteként 2016. január 11-én, 14-én, 27-én a Kft3-vel kötött ügyletek, a 2016. szeptember 5-én a Kft-vel, 2016. szeptember 28-án és október 25-én a Kft2.-vel és 2016. szeptember 29-én a Kft4-vel, továbbá 2016. november 3-án a Kft-vel kötött ügyletek hanganyagát, amelyek az egyéves objektív határidőn belüli időszakra eső ügyletkötések. Az egyéves objektív határidőn belüli szabálytalan, az alperes által kifogásolt ügyletkötések körében a kötelezettségszegés a bizonyítási eljárás alapján igazolást nyert és a súlyát nem csökkenti, hogy egyébként a felperes ezres nagyságrendben kötött milliós értékben ügyleteket az alperes javára.

[65] Az alperes egyértelmű szabályt hozott a részvényügyletek bejelentése vonatkozásában is, amelynek a megsértését szintén nem menti a perben egyébként bizonyítékokkal alá nem támasztott azon hivatkozás, miszerint a felperes közvetlen felettese azt a nyilatkozatot tette, hogy az alperes az ügyletkötést egyébként is látja. A felperes a 2016. november 23-án megtartott személyes meghallgatásán maga ismerte el, hogy az alperesnek a Zrt.-nél történt számlanyitását jelentette be, az ott bankos részvényekre megkötött tőkeáttételes ügyleteket azonban nem. Az a körülmény, hogy a felperes tévesen úgy ítélte meg, hogy az bankos részvényekre bejelentési kötelezettség nem terheli, nem mentesíti ezen folyamatos kötelezettségszegés alól, ahogy az a körülmény sem, hogy állítása szerint itt mindösszesen néhány ügyletet kötött. Az alperes a munkavállalói számára munkaviszonyukhoz kapcsolódó kötelezettségként írta elő a helyben szokásos és általában ismert módon közzétett szabályzatban a más befektetési szolgáltató közreműködésével kötött minden ügyletről a bejelentési kötelezettséget. Ez alól kizárólagos kivételt az alperes, mint befektetési szolgáltató közreműködésével kötött ügyletek minősültek, a felperes mulasztását az sem érinti, hogy egyébként az ügyletek esetlegesen nem estek az ügyletkötési tilalom alá.

[66] Mindezek okán az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az azonnali hatályú felmondásnak a jogszerűségét és a másodfokú bíróság álláspontja szerint a döntés érdemét nem érintik az ítélet megfogalmazásában szereplő kisebb elírások. A felperes a fellebbezésében nem jelölt meg olyan eljárási és anyagi jogi szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna. Az elsőfokú bíróság a felperes előadásával szemben bizonyítási indítványát sem mellőzte, a fellebbezési eljárásban hivatkozott beadvány ugyanis vételi és eladási árak különbségére mutatott rá, amit önmagában az alperes sem vitatott. Az a körülmény, hogy az új Pp. vonatkozó rendelkezéseit nevesítette az elsőfokú bíróság a perköltség és a fellebbezési jogról való rendelkezés alapjául, az ügy érdemére kiható jogszabálysértést nem jelent.

[67] Azt észlelte ugyanakkor a másodfokú bíróság, hogy a pertárgy értékét, bár nem volt kifejtve az ítéletben, vélhetően rosszul állapította meg az elsőfokú bíróság és a 12 havi távolléti díj összegéből (1.010.000 x 12) indult ki. A Pp. 24. § (1) bekezdése alapján a pertárgy értékének megállapításánál a keresettel érvényesített követelés összege az irányadó, ami a perbeli esetben 2.557.380 forint (2.100.000 + 457.380) volt. Ezért a Pp. 253. § (3)

bekezdése alapján az illeték összegével kapcsolatos rendelkezést megváltoztatta a másodfokú bíróság, annak mértékét az Itv. 39. § (1) bekezdése és 42. § (1) bekezdés a) pontjának megfelelően meghatározva, egyébként pedig a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az érdemben helyes elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Záró rendelkezések

[68] A másodfokú bíróság az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes másodfokú, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése szerint – a Pp. 24. § (1) bekezdése szerint pertárgyérték alapul vételével – számított másodfokú perköltségének viselésére.

[69] A felperes a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles a le nem rótt fellebbezési illeték viselésére, melynek mértéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése szerint alakult.

Budapest, 2022. március 3.

dr. Orosz Andrea s.k.
s.k.
a tanács elnöke

dr. Szalai Beatrix s.k.
előadó bíró

dr. Laczó Adrienn Lilla
bíró